

Живуци едно до друго съ българи, християнскиѣ цигани както въ котленско, тъй и въ Сливенъ носятъ не само християнски имена, но и чисто български, като: Стоянъ, Добри, Желѣзко и т. н. (Като истински чада на Бакхуса и съ традиции отъ цинични идеи за битъ и бждаще, циганитѣ сж най-поетичния елементъ на свѣта. Нищо не е въ състояние да изтрие битовитѣ имъ черти. Циганинътъ е единъ и сжщъ въ колибата и палата. Посѣтете циганскиѣ махали и въ най-затѣнтенитѣ български заселища, отзовете се между скитащитѣ се цигани въ импозантнитѣ булеvari на Парижъ или Лондонъ, и вий ще срѣщнете все сжщата цинична усмивка, карменски „кълчания“ и игриви очи; все сжщитѣ рѣзки бои на басмени блузи и тежки стѣклени нанизи (мъниста и алхали). На всѣкъждъ по свѣта тѣ минаватъ за крадци и лѣжци, разбира се „на дребно“. Крадятъ, защото иматъ свѣсѣмъ не римски понятия за собствеността, а лѣжатъ, защото това у тѣхъ е поетическо творчество, — частъ отъ културата имъ).

За поселвани въ Сливенъ тъй нарѣчени каракачени — не се помни. Поединични случаи може да е имало, но каракаченскитѣ имъ слѣди съвършено сж се загубили. Наистина, има сливенски прѣкоръ Каракачанъ (за единъ хлѣбаръ, който умрѣ прѣди 6-7 години и единъ пехливанинъ, който умрѣ прѣди освобождението въ затвора), но ако и да има въ корена му нѣкой етнична слѣда, той остава чисто и просто прѣкоръ, прѣземе, каквито сж тия, като Влѣха (отъ туй, че живѣлъ въ Влашко), Аджема (отъ туй, че родителитѣ му сж служели у заселенъ въ Сливенъ персиецъ) и т. н. Оригинално е мнѣнието на Раковски и Славеиковъ, че повечето отъ котленцитѣ сж отъ каракачански произходъ. Колкото и да е правдоподобно, то

джии“ или „зурладжии“ се викатъ на голѣми свадби или пишни гуляи. Отъ циганския говоръ има и слѣди въ Сливенъ, ако и ограничени и шеговити. Напр. чѣри = дѣте; чѣрета = дѣца или рахаи; Думата гаджу, употребявана като междуметие на цигански значи =чужденецъ, страненъ. На българитѣ казватъ Да сѣ, а на турцитѣ — Урахай. Както е извѣстно, кърджалиитѣ влачеа съ себе си и циганки (гивендии), за да имъ пѣятъ, чепатъ и се прѣдаватъ на оргии. Пѣснитѣ на сливенскитѣ цигани сж на „заваленъ“ български езикъ: ср. „христуйце булка фубава ...“ и „Джанамъ мале узгурима мале“ и т. н.